U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 11. 2017, č. j. 75 Az 10/2017 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 11. 10. 2017 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2017, č. j. OAM-165/LE-LE05-LE05-R2-2015, kterým mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Současně bylo rozhodnuto, že žalobci nelze udělit doplňkovou ochranu pro existenci důvodů uvedených v § 15a citovaného zákona.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 1. 11. 2017, č. j. 75 Az 10/2017 – 18, věc postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu blanketní kasační stížnost.

[4] Tato kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Dále z ní nebylo zřejmé, co stěžovatel navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá.

[5] Usnesením ze dne 12. 12. 2017, č. j. 7 As 369/2017 – 10, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění těchto vad ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo stěžovateli doručeno

dne 15. 12. 2017. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 15. 1. 2018, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[6] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl usnesení krajského soudu, a neuvedl, co navrhuje. Protože nebylo možné pro tyto nedostatky pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu